

je lesketalo in bleščalo, kakor bi stresali nebeški angelji svetle bisere po nebu in morju . . .

Solnce je zašlo.

Dolge temne sence so prihajale od vzhoda ter legale na valove, kjer se je samo še zdaj pa zdaj zasvetila srebrna proga. Postal je hladno in zapihal je opojen veter od juga, — iz Italije.

Zavil sem se v suknjo ter se vrnil proti domu. Mesto je ležalo v dolini tiho in temno; a iz teme se je bleščalo na tisoče drobnih lučic. To so bila razsvetljena okna mestnih poslopij.

Konj in krava.

Sodeč o blagrh in o revih
Stojita konj in krava v hlevi:
„Konj, tebi pa je res prijetno“,
Velí mu kravišče prevzetno,
Kjer kaj proslavlja se v paradi,
Ti vselej tja greš po navadi.
Sprehajaš se po beli cesti,
In dosstokrat sí bil že v mesti;
Visoko v mestu zreš gospódo,
In piješ svežo, čisto vodo.
Kako ti snažijo kopita,
Kako se tvoja dlaka svita,
Pogostokrat se te umiva,
Krtáči se ti dolga griva;
Če koža tvoja je poteča,
Odenejo ti kolk in pleča;
Ves v zali, svetli si opravi
Po hrbtu, vratu in po glavi,
Dadó ti večkrat čevlje nove,
Blesteče, jeklaste podkove:
Pri tebi ne trpé nesnage,
Nikoli ni pod tabo vlage.
Skrbnó se snaži ti ležišče,
In mene — mene kdo obišče?
Pa istino povem priznano,

Da vsem pri hiši dajem hrano.
Pri vsaki jedi se me rabi,
Pa vse tako me bridko zabi.
Nihče me ne povede v mesto,
V grmovje smem le, nič na cesto.
In tukaj v hlevu v večnem blati
Noči vse reva moram stati;
Jaz tudi lahko bi vozila,
In kakor ti, bi poskočila,
Če v svetlem bila bi komati,
Še bolj bi znala se bahati . . .
Prav mirno kravi sicer pravi:
Morda se meša ti po glavi?
Oj čada, le doma ostani,
Družino gospodarju hrani;
Jaz delati ne maram zdražbe,
Pa tebi manjka izobražbe;
Kedor po svetu hoče iti,
Ta mora bistré glave biti;
Ne jadi gospodarja kmeta,
Ki pušča krave in teleta,
Ko sam po opravih roma,
Da se držijo jaslij, doma.
Če sodba zdi se ti neprava,
Pomisli vendar, da si krava.

Anton Hribar.

Ne zabi . . .

Ne zabi, otrok moj, nikdar,
Da v srcécu imaš altar,
In na altarčku živi cvét —
Ta cvet je z božjih vrtov vzét!

Lej, da ti vedno bo cvetél;
Da nikdo ti ga ne bo vzél;
Le čuvaj ga in ga varuj —
Nebeški angelj s tabo čuj!

Milka Posavska.

